

□□□□□□□□

வடமொழியில் வியாச மகா முனிவர் அருளிய நமது இதிகாசங்களில் ஒன்றான 'வில்லிபாரதம்' என்னும் இலக்கியமாக சந்தமிழில் இனிய சயெயுள்களால் பாடியவர் வில்லிபுத்தூர். சப்தினதீ மை, பொறாமை, சகோதரர்களிடையே ஏற்படும் போர் அதன் காரண காரியங்கள் பாரதக் கதையில் மிகவும் அழகாக ஆழமாக விளக்கப்பட்டுள்ளது. போர் என்பது விரும்பப்படாத ஒன்று என்ற போதிலும் இந்த உலகம் எப்பொழுதும் போரைச் சந்தித்துக் கொண்டதோன் உள்ளது. இன்றைய சமீபநிலையில் மனித மனம் ஒற்றுமை உணர்வடைந்து போரே தீர்வு என்ற நிலைமை நோக்கியே பயணிக்கிறது.

அப்படிப்பட்ட நிலையில், மனிதனுக்கு இன்றும் எடுத்துக்காட்டாக விளங்கும். தீந்தமிழில் எழுதிய வில்லிபாரதம் ஆகும். போர் என்பது அழிவை ஏற்படுத்தி மனித சமுதாயத்தை சீர்குலையும் என்பதை இன்றைய சமீகத்திற்கு வலியுறுத்தும் காவியமாக விளங்கும். வில்லிபாரதத்தில் போர் நடந்த காலத்தையும் களத்தையும் அறியலாம்.

மனித மனம், மலேடோட்ட நிலையில் போரை வறொக்கக் கபியதாக இருந்தாலும், அதன் அடிப்படையில் இருக்கும் யுத்ததாகனம், நாசவெறி மிருகநிலை இவற்றால் அது எதை விலக்க முற்படுகிறதோ அதையே மீண்டும் மீண்டும் நாடிச் செல்கின்றது. இதற்கு தம் வரலாறே சான்றாகி அமகைகின்றன.

□□□□□□□□□□ □□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□ :

ஒரு போரின் வெற்றி தோல்வியை வீரம், அறிவு மற்றும் படபைலம் போன்றவை நிர்ணயிக்கும் கபுகளாக அமகைகின்றன. இவ்வை மற்றும் இன்று ஒரு போரூக்கான களமும் அமையாவிட்டால் மறே கபுறிய கபுகள் சரியாக அமையப் பெரினும் என்பது சாதத்தியமின்றி ஒன்றாக அமகிறது.

பாரதப் போரில் அத்தகைய காலமும் களமும் யாருக்குச் சாதகமாக அமந்தன என்பதையும் அறியலாம். தரமத்தின் வாழ்வு தன்னடைத்தனை சப்து கவவினாலும் தரமம் மறுபடியும் வலெலும் என்று தரமத்தபை பாரதம் வலியுயுத்துகிறது.

மகாபாரதம் காலம் கி.மு முதல் நபுற நாண்டுக்கு முற்பட்டது என்று அனவைரும் ஏற்றுக் கொள்கின்றனர். பாண்டுவின் ஐந்து புதல்வர்களாகிய பாண்டவர்களும் திருதிராஷ்ரனின் நபுறு மக்களாகிய கவுரவர்களும் நாட்டாக நடந்த போரே குரூச்சதே திரப் போர் 18 நாள் நடந்த போரில் கிருஷ்ணர் பாண்டவர் பக்கமும் அவரது சனேகைகள் துரியதானை பக்கமும் நின்று போர் புரிந்ததில் பாண்டவர் வெற்றி

நிறுத்தும் மறவரின் வீ ரத்தயையும் அவர்தம் பரோர்ச் சயல்களையும் இலக்கியங்களில் காணமுடிகிறது.

வில்லிபாரத பரோர்க்களத்தில் யானபைபடகை கொண்டுவந்த கலிங்க மன்னன் தான் பறமுதுகிட்டுத் தரோற்கும், நிலை வந்ததே என்று எண்ணித் தரேில் ஏறித் தன் கையில் வில்லநேதியப் பரோர் சய்ய மறுபடுகிறார். அந்தக் காட்சியை

‘வனென்னிடு கடகரி வீ ரன் வீ மன் முன்
முன்னடி கலங்குற முறிந்த வாறுகண்டு
என்னிது எமமொழிந்து ஏறு தரோரடும்
தன்னொடும் சிலயைடும் தானும் தரோன்றினான்”

என்ற பாடலில் வழி அறியமுடிகிறது.

அதே பரோல பகைவரின் சனையைகை கண்ட உத்தரன் அஞ்சித் தளாச்சியடநை்தான். அவனுக்கு அரச்சுனன் வீ ரத்ததை ஊட்டும் பரோரடும் வீ ரனே பரேில் வில்லை வளைத்து நிற்கும் நிலையிலும் கையிடத்து வில்லை ஏந்தும் வகையிலும் உறுதியாக நின்று சிறிதும் தளராத பகைவரை எதிர்த்துப் பரோர் சய்க.

அவ்வாறு சய்தால் கடலால் சமூப்பட்ட இந்த உலகத்தில் உன்னை எதிர்த்து நிற்கக் கூடிய அரசர்கள் அச்சமடவைர் என்றும் பரோரில் வீ ரர்கள் தங்களின் வீ ரத்ததை முன் வைத்து நம்பிக்கையுடன் பரோரிடுகின்றனர். இரூப்பினும் வறெறியரோ, தரோல்வியரோ அவர்களின் மனநிலையை பரோர்த்து பறெறு தந்து விடுகிறது. ஆயினும் அரசனின் உக்கம் மிகுந்த வார்த்தைகளே அவர்களின் வீ ரத்ததை மிகுதிப்படுத்தும் என்ற சய்தியை வில்லிபாரதக் கதையின் வழி பறெறு முடிகிறது.

000000 0000000000 :

1. சிலப்பதிகாரம் - மலமும் உரயும். எழுத்தாளர், வ.த.இராமசூப்பிரமணியம். பதிப்பாளர் பம்புகார் பதிப்பகம். முதல், பதிப்பு 2009.
2. திருக்கூறள் பரிமலேழகர் உரை, புத்தக நிலயைம் (வானதி பதிப்பகம்), சனென்னை-17
3. கந்தசாமிக் கவிராயர் மு.ரா. - வில்லிபாரதம் பார்வதி, பதிப்பகம், சனென்னை. முதற்பதிப்பு 1976.

gmari3696@gmail.com

* கட்டுரையாளர் : திருமதி ஜெ.காண்சீ வி, பகுகதி நரே முனவரர் பட்ட ஆய்வாளர், அரசு கல்லரி, ஊட்டி